

עמ"ת 12755/05/23 - אברהם וורטאו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בירושלים

עמ"ת 12755-05-23
תיק חיצוני: 126669/2023

בפני העורר נגד המשיבה	כבוד השופט אורד גורדון
אברהם וורטאו על-ידי ב"כ עו"ד א' בר צבי	נשוחת
מדינת ישראל	נשוחת

החלטה

לפני עורך, שהוגש ביום 4.5.23, על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט ח' פס) מיום 23.4.23.

1. לעורר מיחסות עבירות איומיים, היזק לרכוש בمزיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כפי הנטען, בעת שהה במעצר בתחנת משטרת, בעט בדלת התא, השtolל בתא תוך שucker את המנורה בתא ממוקמה, עקר את הכior בתא וניפצו על הרצפה. כשוטרים הגיעו להוציאו לחקירה, השtolל, בעט ברגליו והניף ידו, התנגד להובלתו לחקירה וניסה לפגוע בשוטרים. בהמשך, בזמן קליטה בבית המעצר, אמר לשוטר אחד כי "אם הוא לא היה שוטר והוא לא היה אזוק ועצור הכל היה נראה אחרת", וכן אמר לשני שוטרים "אני עוד כמה ימים משוחרר וניפגש" יש לכם את הגב המשטרתי ובלי המשטרה אתה כאלה קטנים" וסימן בידו.
2. בשלבי החקירה שוחרר המשיב בתנאים שכלו בין היתר "מעצר בית" בבית אבו. עם הגשת כתב האישום, ביקש המשיבה להאריך את התנאים עד לתום ההליכים, וציינה כי מוגש במקביל כתב אישום נוסף כנגד המשיב, בגין איומיים ותקיפה של מעסיקו בדצמבר 2022.
3. בדיון שנערך ביום 17.4.23 הסכימה ההגנה לקיום ראיות לכואורה לעבירות היזק והפרעה. עוד הוצג טיעון, שלגביו עבירת האיומיים כלל אך את המילים "על מה האioms פה? גם בחקירה הוא אומר שהוא טיפול באידה שוווץ עפ"י החוק. אז על מה האioms?" (ש' 13 לפרטוקול, ראו גם ש' 23). מנגד, הגישה המשיבה את הרישום הפלילי וציינה כי מדובר "ב-15 תיקים. כל התקיקים הם אלימוט, תקיפות סתם, איומיים, עבירה של תקיפה כהעבריין מזין" וכי המשיב ריצה מספר חדשים במאסר ועבירותיו האחרונות משנת 2021. עוד השיבה לטענות ההגנה.

4. בהחלטתו, ציין בית המשפט את הסכמת ההגנה. לגבי האיומיים, קבע שהנוסח הנטען מעלה "כי רק אחד המשפטים שאמר המשיב אני עוד כמה ימים אשוחרר וניפגש" יכול לעלות כדי העבירה".

עוד קבע שאין מקום לשנות "בשלב זה" מתנאי השחרור של המשיב שאינם "ברף הגבואה", ולבקש את ההגנה הוראה כי יוזמן תסקירות שירות המבחן שיוגש בתוך 60 ימים, אך משגהשת תסקרים או רقت זמן, קבע כי המשיב יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר שתבחן לגופה.

עמוד 1

בית המשפט הוסיף וקבע שעות אעורור ממעצר הבית, בימים א', ג' ו-ה' בשעות 00:12:00-00:09, בפיקוח.

הערר

5. בערר, שהוגש בידי עורך דין שונה מזה שהופיע בבית המשפט כאמור, נטען שבית המשפט קמא הורה על הארצת "מעצר הבית" עד לתום הלילים.

בכל זה נטען, כי אין מקום לחויב העורר בתנאים שכאליה "עד לתום הלילים" (פסקה 10 לעarer), כי העורר נחקר אודות האיים בסוגה שונה והיחס והייתה חשיבות להתחת הנוסח הנטען המדוק בפנוי, וכי דבריו לא מוכיחים את העבירה. העורר אף טען נגד הריאות בעבירות ההזקק וההפרעה. נטען שלא קיימתUILת מסוכנות כללית אלא אך ספציפית, כי מדובר במגבלות קשות, כי הלילים קודמים של העורר נוהלו בבית המשפט לנוער ועסקו בעבירה אחרונה מיום 2020, וכי יש לבטל את תנאי השחרור בדgesch על מעצר הבית.

דין

6. העורר אינו נקי מקושי. כך ניסוחו שלא הבHIR כי אין מדובר בהחלטה סופית אלא בהחלטה שנייתה עד לקבלת תסקير, כי העורר הפנה לשירות המבחן לבקשתו, או את יתר הקביעות שהובאו לעיל. כך גם התכחשות להסכנות קודמות של ההגנה והעלאת טענות לריאות שלא הוצגו בבית המשפט קמא (מטעם זה לא אדרש לטענות חדשות).

7. לגופו, המדבר ב"ערר ביןים" - שכן ההחלטה מושא העורר אינה סופית, אלא עוסקת בתקופת הבנים שעד לקבלת התסקיר וקבלת הכרעה סופית. כידוע, גם שניתן להגישו הידרשות לעורר זהה, לרבות קיום דין, תעשה במקרים חריגים בלבד. אלה מאופיינים בטעות בולטת או באישיות המעוצר.

הפסיקה בנושא רבה, ולהמחשה אפנה לבש"פ 611/23 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.23), בש"פ 1498/23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.23), בש"פ 460/19 דינקו נ' מדינת ישראל (20.1.19).

8. המקירה שלפניי אינו עולה כדי אחד החריגים לכל שתוואר לעיל. אני מוצא פגם במסקנות בית המשפט כי האמירות שהובאו לעיל בדgesch על האמירה בה הבטיח העורר לשוטרים כי "ניפגש" לאחר שחרורו ממעצר, עלות כדי ראיות לכואורה לעבירות האיים, ובקשר זה אצין לבחון את האמירה כניצבת בלבד אלא את השתלבותה במכלול ההתנהלות והאמירות, כמתואר לעיל.

9. בנוסף, UILת המסכנות נשקפת מן השימוש שבין המعيشם המיוחסים לעורר, לרבות השתללות חריגה ופוגענית בתא המעצר שעשויה להuid על קושי בשליטה עצמית ונטיה ל透וקפנות, ובין ערו הפלילי שכמובה לעיל מציג ריבוי מקרים קודמים מן התחומים הרלבנטיים ואף ריצו מסר, כאשר המועדים שננקבו לא אפשרים לפחות כרחוק מאוד או בלתי רלוונטי.

שילוב שני אלה מקיים עיליה, המצדיקה את הותרת התנאים המגבילים בעינם - בפרט עם הקלות שנייתה כמתואר לעיל - עד לקבלת תסקיר שירות המבחן, וכן את הבירור בידי האחרון.

10. הנתונים לא מציגים, אפוא, פגם או עילה אחרת המצדיקים הידרשות חריגה ל"ערר ביןים".

הכרעה

11. מטעמים אלה, לא יכול להידרש לעורר והוא נמחק. הדיון מבוטל.

12. המזכירות תודיעו לצדים.

ניתנה היום, י"ד איר תשפ"ג, 05 Mai 2023, בהעדר הצדדים.